

متن پرسش

سلام علیکم: استاد بزرگوار بنده دانشجو هستم و اصلا با هم اتاقی هایم آرامش ندارم! چون دختر هستم از هر دری صحبت می‌کنم و نسبت به همه نظر میدند و درباره‌ی خیلی از حرف‌های بیهوده نظرخواهی می‌کنند و انتظار دارند من هم نظرم را درباره‌ی این موارد بیهوده (مواردی که اصلا ضرورت ندارد انسان وقت صرف آنها کند) بگویم ساعت‌هایی از وقت با ارزش به همین صورت می‌گذره و من کاری که از دستم برنمی‌آید هیچ! شخصیتی که با سکوت درباره‌ی این موارد برای خودم ساختم را هم تخریب می‌کنند. بندگان خدا اهل به‌جا آوردن واجبات هستند اما متاسفانه من در کنار آنها برای نافله‌ها و نماز شب خواندن اصلا حال خوشی ندارم و یک جورایی حس می‌کنم دارم تطاهر به‌خوب بودن در کنار آنها می‌کنم. استاد خیلی اذیتم، لطفا راهنمایی ام کنید!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال در عین مدارا با چنین افرادی باید سعی کنید ساختار شخصیت خود را در چنین جمع‌هایی حفظ نمایید. به این معنا که در جمع باشید ولی پیش خود باشید. که گفت: «بُودِ مردِ تمامی آن که از تن‌ها نشد تنها / ولکن به تنهایی بود تن‌ها، و با تن‌ها بود تنها». موفق باشید